

grafii dedicate unor obiective de importanță aparte din istoria noastră mai îndepărtată — una prezentînd capitala Daciei traiane, alta destinată așezării de la „Porțile Meseșului”-Porolissum. Utilitatea acestor lucrări nu se rezumă doar la aceea de a fi îndrumătoare turistice ; în egală măsură, deși într-o formă restrînsă, cele două micromonografii pun în circuitul științific date indispensabile pentru înțelegerea unor procese și fenomene din istoria noastră veche : continuitatea dacică în timpul provinciei Dacia romană, romanizarea acesteia și continuitatea daco-romană. Elaborate de binecunoscuți specialiști în domeniu după toate normele rigurozității științifice, cărțile în discuție relevă pulsația unei vieți istorice neîntrerupte atît în ctoria traiană, la al cărei nume Hadrian a adăugat și pe cel al cetății de scaun a regilor daci, ca o dovadă a împleririi strănse dintre două etnosuri, cît și la Porolissum — așezare — simbol prin succesiunea neîntreruptă a civilizațiilor, din preistorie pînă la urmașii daco-romanilor. Așadar, paginile celor două lucrări, prin datele și faptele prezentate, invită lectorul să se apropie mai mult, cu gîndul și cu privirea, de strămoși ; cuvintele unuia dintre autori ne pot fi îndemn : **AVE VIATOR STA, ADSPICE, COGITA ET NUNC VALE VIATOR.**

Nelu Zugravu

M. TODOSIA, I. SAIZU, **Cultură și economie (puncte de vedere din perioada interbelică)**, Ed. „Junimea” Iași, 1986, 304 p.

Lucrarea realizată de doi dintre cei mai cunoscuți specialiști ce au investigat din diverse unghiuri evoluția vieții economice și culturale din perioada interbelică, etapă de profunde și semnificative mutații în structura societății românești, se dovedește deosebit de interesantă prin punctele de vedere puse în discuție.

Limitarea subiectului la cele două decenii interbelice ni se pare firească, pentru condițiile în care generația Marii Uniri a fost chemată să se consacre idealului de mari realizări din acești ani. Studiul celor doi autori propune deci o sistematizare a ideilor și proiectelor elaborate în perioada interbelică, evidențiind rolul școlii, al științei și culturii în societatea românească, așa cum acesta a fost înțeles de cei mai de seamă gînditori, și nu numai de ei, și cum s-a răsfrînt mai apoi în diferite inițiative, sub patronaj instituțional și în practica economică.

În noul cadru istoric de după Marea Unire, răstimpul interbelic a fost în chip obiectiv o perioadă de preocupare teoretică pentru a pune în mișcare toate pîrghiile școlii, în primul rînd al învățămîntului tehnic superior, în folosul pregătirii generațiilor la o muncă productivă, la dez-

voltarea economiei, științificește organizată, fără de care modernizarea României era cu neputință.

Efortul autorilor are prin excelență caracter de prioritate în studierea problemelor respective, noutate care poate interesa atât pe specialiști, cât și marele public dornic de a afla fațete îndeobște mai puțin abordate. Este de netăgăduit că optînd pentru un asemenea subiect autorii și-au atras în mod legitim dreptul de a-și valorifica strădania căreia ia-u dat din capul locului un echilibru sub raport tematic. Cartea reține atenția și prin varietatea surselor luate în discuție, cât și a manierei în care a fost redactată.

Iată deci argumente suficiente care ne determină să recomandăm cu căldură această carte, felicitînd pe autori pentru modul exemplar în care au abordat și tratat un subiect în care au fost reliefate realizările notabile din cultura economică interbelică.

Nicolae Ionescu

REVISTA REVISTELOR

MEMORIA ANTIQUITATIS, XII—XIV (1980—1982), Piatra Neamț, 1986, 334 p.

Reluîndu-și ritmul firesc de apariție, volumul anterior a apărut în anul 1985, anuarul muzeului de istorie din Piatra Neamț aduce în circuitul științific un număr de 25 de materiale de dimensiuni diferite, referitoare în cea mai mare parte la județul Neamț, dar și cu caracter mai general, privind probleme de arheologie, istorie, istoria culturii sau de toponomastică.

Volumul este precedat de un editorial cu caracter mai general consacrat județului Neamț în „Epoca Ceaușescu“, epocă care „a schimbat geografia acestor locuri și viața oamenilor. Cronica acestei perioade consemnează o permanentă amplificare a vieții economice și sociale“.

Cel mai mare spațiu, este firesc cunoscînd preocupările de veche tradiție ale muzeului, a fost consacrat arheologiei, accentul căzînd pe cercetarea zonei. Astfel specialiștii vor găsi date referitoare la noile descoperiri privind cultura Cucuteni (Gh. Dumitroaia, p. 15—29) cât și informații asupra desfășurării coloclviului internațional consacrat acestei splendide culturi eneolitice desfășurat la Iași și la Piatra Neamț (D. Monah, p. 311—315). Și de data aceasta Muzeul din Piatra Neamț, prin reușita expoziție a cărui fond local nu-i dezmințe „faima de posesor al celei mai complete colecții de ceramică cucuteniană din lume“ (p. 314) și am adăuga noi și a deosebitelor reprezentări plastice, a fost la înălțime.